

Siivotaan sub-prime sotkut ja jatketaan elämistä

12.10.2008 23.33 | Kaj Granlund | Yleinen

Unohtaminen on merkillinen ominaisuus. Tuska ja kärsimys häviää ja jäljelle jäävät kullatut muistot. Tieto ja totuus ovat kuin metsä puineen ja kivineen. Kun paikalle rakennetaan talo, vanha maisema unohtuu. Kuka muistaa mitä puita ja pensaita kasvoi hänen talonsa kohdalla? Missä oli se kivi jonka päälle lapsena kiipesimme? Puoluepolitiikan vahvin väline on ihmisen heikko muisti. Ensin muistamme tosiasiat sellaisina kuin ne koimme, ja sen jälkeen muistamme ne sellaisina kun ne meille tiedotusvälineissä kerrotaan ja lopuksi muistamme ne sellaisina kuin ne palvelevat meidän omia päämääriämme.

Talvella 2000 kirjoitin erään lehden mielipidesivuilla.

Uutta lamaa odotetaan jo. Taloustieteilijät ovat yksimielisiä siitä ettei Yhdysvaltojen ylikierroksilla käyvän talouskuplan puhkeaminen ole kaukana. Sellainen paukku ei voi olla vaikuttamatta meidän talouteemme.

Se lama tuli, ja it-kupla puhkesi. Moni Nokian ja Soneran osakkeilla rikastunut tavallinen duunari näki voittonsa häviävän savuna ilmaan muutamassa kuukaudessa. Markkinoilta hävisi paljon rönsyjä ja yhteiskunta tervehtyi.

Nyt olemme uuden rytäkän keskellä, jonka kaikkein suurin aiheuttaja on epäluottamus ja pelko. Tämä on vuorostaan johtanut likviditeettikriisiin = käteisvarat ovat loppu eikä kukaan lainaa. Pörssejä painaa paniikki, ei niinkään talouden heikkeneminen. Kun luottamus rahoitusmarkkinoihin saadaan palautettua, tilanne normalisoituu ja ainoa, joka jää kärsimään on se, joka tässä tilanteessa panikoi. On jaksettava uskoa, että maailmantalous on syklistä kuin myyräkantojen vaihtelut, mutta palaamme takaisin kasvun tielle vuoden parin sisällä.

Joten vielä ei kannata heittäytyä ihannoimaan Neuvostoliittolaista leipäjonotaloutta.
